

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

PARTI FRÅN HELGEÅ, SKÅNE. — AMATÖRFOTO. J. A. MALMGREN, ÖSTANA.

23:DJE ÅRG.

DEN 22 JANUARI 1922.

N:O 17.

zoo. Jager Sthlm.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg.

Viktor Larsson

I 1809 års konstitutionella balanssystem ingick även, att konungen skulle äga utse talmän i de tre stånd, som saknade självskrivna sådana: prästeståndet med ärkebiskopen gjorde ett undantag. Meningen härmed var, att konungen genom sina förtroendemän skulle kunna öva tillsyn därmed, att folkrepresentationen vid sina överläggningar och beslut ställde sig rikets grundlagar till efterrättelse. Talmännen utrustades med en befogenhet, som tillika var en plikt, att vägra proposition på sådana yrkanden, vilka befunno sig i strid med grundlagarna. Mot talman kunde visserligen vädjan ske till konstitutionsutskottet, som i sista hand avgjorde, om yrkandet vore grundlagsvidrigt eller ej, men om vederbörande avdelning av riksdagen lät vid talmannens propositionsvägran berö, var saken för dess del avgjord och konstitutionsutskottet urständsat att någonting göra däråt. Talmännens rätt till propositionsvägran fick sålunda betydelsen icke blott av ett värn för konungamakts rättigheter utan även av ett skydd för vederbörande stånd eller kammare mot övergrepp från medstånd eller medkammare.

Med ändrade tidsförhållanden har denna talmännens rätt upphört att ha betydelse. Konungens grundlagsenliga rättigheter ha modifierats till överensstämmelse med det parlamentariska systemet och med den obetydliga skillnad, som nu förefinnes mellan första och andra kammarens urväljarekärer, är det ej heller sannolikt, att en konflikt kan uppstå mellan kamrarna, vari propositionsvägran tillgripes som kampmedel. Det var därför en i och för sig tidsenlig reform när viaras en grundlagsändring vidtogs, varigenom kamrarna tillerkändes rätt att själva utse sina talmän. Att regeringen icke missbrukat sin befogenhet, framgick dock därav, att i första omgången samtliga såväl talmän som vice, talmän omvaldes. Vid årets riksdag uppstod emellertid i andra kammaren en ledighet efter hr Herman Lindqvist, som inträtt i statsrådet. Efter åtskilliga förhandlingar och sedan det visat sig, att högern ej ville acceptera den hittillsvarande liberala förste vice talmannen greve Raoul Hamilton, medan å andra sidan de liberala icke ansågo sig kunna låta denne falla för den av högern föreslagna borgmästare Jakob Pettersson i Södertälje, som annars även han tillhör liberala samlingspartiet, blev slutet, att till talman med alla partiernas röster utsågs redaktören och riksgäldsfullmäktigen Viktor Larsson.

Viktor Larsson är född i Kolbäckes församling av Västmanlands län den 18 juni 1869. I alla avseenden en selfmade man var han icke i tillfälle att erhålla annan undervisning än folkskolan erbjöd och ägnade sig sedan åt verkstadsarbete. Tillika greps han tidigt av de socialdemokratiska idéerna och kom, sedan han vunnit anställning vid Allmänna Svenska Elektriska Aktiebolaget i Västerås, snart till en ansedd ställning inom denna stad där han redan år 1899 valdes till stadsfullmäktig. Redan då utmärkte han sig för sin saktighet och moderation och blev föremål för skarpa för att icke säga hätska angrepp av hetsporrarna inom den socialdemokratiska ungdomsrörelsen. När genom 1902 års andrakammarval den socialdemokratiska ledaren för första gången såg sig i spetsen även för ett parti inom riksdagen, var Viktor Larsson (jämte Värner Rydén och F. V. Thorsson) den, som först ställdes vid hans sida. Det var emellertid med knapp nöd: hans röstetal var endast 459 mot högerkandidatens 442. Han återvaldes emellertid vid varje följande val med växande majoriteter och kom efter proportionalismens införande att representera Västmanlands läns östra valkrets liksom tidigare Västerås

stad. Den innevarande riksdagen är den tjugonde lagtima han bevisar.

I riksdagen har Viktor Larsson icke hört till dem, som gjort mycket buller av sig. Vid sin första riksdag hade han icke mer än ett enda anförande och det gällde en så prosaisk sak som höjning av anslaget till de värnpliktiges avlöning i syfte, att dessa icke skulle stå alldeles utblottade vid övningstidens slut, i händelse någon anställning ej omedelbart stod öppen för dem. Den massmotion, han vid samma års riksdag medunderskrev rörde sig i förbigående sagt även om de värnpliktige, den gällde förbud mot utskänkning på lägerplatserna. Även vid följande riksdagar har Viktor Larsson icke hört till dem, mot vilka befogade anmärkningar kunnat riktas för onödigt belastande av riksdagsprotokollen. Kanske var det på grund av denna tystlåtenhet han jämförelsevis länge fick vänta på användning i utskott. Hans första uppdrag i detta hänseende var ledamotskap i det år 1906 tillsatta särskilda utskottet för handläggning av k. m:ts förslag till lag om ångpannekontroll. Följande år blev han suppleant i konstitutionsutskottet och befordrades efter det proportionella valsättets införande vid utskottsvalen år 1909 till ordinarie ledamot därav. Det redbara och intresserade sätt, varpå han fullgjorde detta uppdrag, erkändes helt visst inom alla partier, men det väckte dock ett visst uppseende, när han år 1918 befordrades till utskottets vice ordförande med förbigående av samtliga högerns grundlagsspecialister, och ett icke mindre, då han följande år efter Otto Mannheimer placerades i ordförandestolen. Att han varit ordförandeuppgiften väl vuxen, därom får väl nu hans under alla partiernas medverkan företagna förflyttning till andra kammarens talmansstol anses utgöra ett ojävt vittnesbörd.

Viktor Larsson var ännu vid sitt inval i riksdagen rätt och slätt "järnarbetare". Ehuru intresserat verksam både inom fackföreningsväsen och på det politiska området hade han dock icke som t. ex. Thorsson och företrädaren i talmansstolen Lindqvist uppgivit sitt yrke, utan kvarstod alltjämt i detta. Sedan han blivit riksdagsman, blev han inom kort platsredaktör i Västerås för den socialdemokratiska tidningen "Folket". I Västerås åtnjuter han högt anseende som stadsfullmäktig och har varit dessas vice ordförande. Vidare har han haft säte i landstinget m. m.

År 1913 blev han direktör för Aktiebolaget Nya bankens Västeråsfilial. Förmodligen var det inom detta socialdemokratiska bankföretag vunnit erfarenhet, som gjorde, att han år 1920 valdes till en av riksdagens fullmäktige i riksgäldskontoret.

Härmed är emellertid listan på Viktor Larssons allmänna uppdrag ingalunda slut. Av den socialdemokratiska riksdagsgruppen har han som den veteran han är naturligtvis invalts i gruppens förtroenderåd. Han har därjämte av gruppen utsetts till ledamot i de hemliga utskotten vid 1918, 1919 och 1920 års riksdagar samt hade vid sistlidne riksdag säte i den nyinrättade s. k. utrikesnämnden.

Av k. m:ts har Viktor Larsson slutligen tagits i anspråk för diverse utredningar. Sålunda var han ledamot i den kommitté, som hade i uppdrag att avgiva förslag rörande sättet för utskylsdsstreckets avskaffande, och har för närvarande säte i den år 1919 tillsatta försvarsrevisionen.

En i umgänget synnerligen sympatisk man har Viktor Larsson säkerligen icke minst denna personliga egenkap att tacka för den hedersplats, till vilken hans politiska bana nu lett fram.

22 Januari 1922

Lösnummer 35 öre

HVAR 8 DAG

• ILLUSTR. •

• MAGASIN •

Ett oväntat och förvidaste kretsar i vårt land förstämmande dödsbud meddelar att den kände och uppburne teaterchefen och revy författaren *Axel Engdahl* efter endast en helt kort tids sjukdom den 10 januari avlidit i sin födelsestad Göteborg.

Med *Axel Engdahl* har en av Sveriges populäraste teatermän gått ur tiden. Begåvad med en solig och leende humors flödande ådra och ett sällsynt varmt och gott hjärta åtnjöt han såväl offentligt som inom slutna ordenssällskap en popularitet som icke torde ha kommit någon göteborgare till del sedan *Wadmans* dagar. Född i Göteborg den 21 juni 1863 gjorde han redan på 1870-talet sina första lärospån på teaterbanan. År 1880 knöts han såsom tjänsteman till Sveriges Allmänna Sjöförsäkrings Aktiebolag, där han under en 23-årig tjänstemannatid utvecklades till en dugande kraft. Hans böjelse för teatern fortlevde dock alltjämt, och efter oavbruten tillfällig kontakt med densamma tog han år 1903 steget fullt ut och ställde sig jämte skådespelaren *Albin Lavén* i spetsen för Folkteatern i Göteborg, vars chef han därpå sedan 1906 ensam varit.

Engdahls landspopularitet är främst att söka i hans revyer, som oaktat sin starkt lokaliserade prägel gjort sig förstådda och uppskattade över hela vårt land. En mindre känd sida av hans verksamhet var måhända det författarskap han nu och då lät komma till synes, och där djupare och ömtåliga strängar hördes tona än dem han kunde anslå i sina revyer. Även *H. 8. D.* har tidvis haft nöjet att mottaga värerade bidrag av hans hand.

Det skulle giva en ofullständig bild av *Engdahls* personlighet, om man glömde ett av hans mest karaktäristiska drag: hans stora barnakärlek. Ett

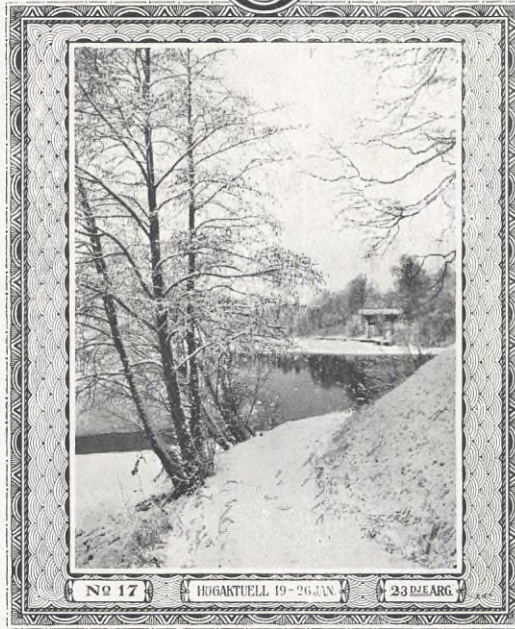
fortlevande vittnesbörd därom är hans donation till förmån för samhällets försummade små: *Mors minne*, vari han jämte i instiftandet av *Mors dag* vackert sammanflätat sitt hjärtas tvenne djupaste känslor. Även en mängd föreningar för hjälpverksamhet i en eller annan form räknade städse i *Axel Engdahl* en glad och god givare. Hans bortgång innebär ett soligt folkloriskt lynne — ett givande varmt och rikt hjärta mindre i vårt land.

Till bilder å sid. 260.

Riksdagens högtidliga öppnande ägde den 11 januari rum under övliga solenna former i Rikssalen. Det för årets öppningshögtidligheter säregna utgjordes av det för första gången i riksdagens förekommande kvinnliga inslaget, vilket gav konungens hälsning den i Sveriges hävder historiskt nya formuleringen: "Svenska män och kvinnor, valda ombud för Sveriges folk". Sannolikt på grund av det ovanliga i skådespelet var rikssalen till sista plats fylld. På den kungliga läktaren syntes drottningen, prinsessan *Ingeborg* och prinsessan *Märtha*. Diplomatläktaren var tätare besatt än under de senare åren.

I konungens trontal fästes uppmärksamheten på de tunga och bekymmersamma tider som nu råda, men framhölls även en varm förtröstan på ett ljusare kommande. Särskilt riktades en hänvändelse till riksdagen med begäran om dess fasta stöd för Sveriges medverkan bland nationer i återställdets värv.

Intresset vid samlings- sammanträdet dagen för riksdagsöppnandet förbanas med två stora händelser: riksdagskvinnans inträde i församlingen samt val av talman i Andra kammaren efter herr *Herman Lindqvist*. Valet utföll som bekant till förmån för den man, som i föreliggande nr pryder *H. 8. D.*'s första sida, hr *Viktor Larsson*. Som För-

OMSLAGSVIGNETT TILL FÖRELIGGANDE N:R 17. *Kliché: Goës, Gbg.*

I brun dubbeltonfärg. Motiv från en av Värmlands vackraste träkter, vid Uddeholm. Amatörfoto. R. Stenström, Uddeholm.

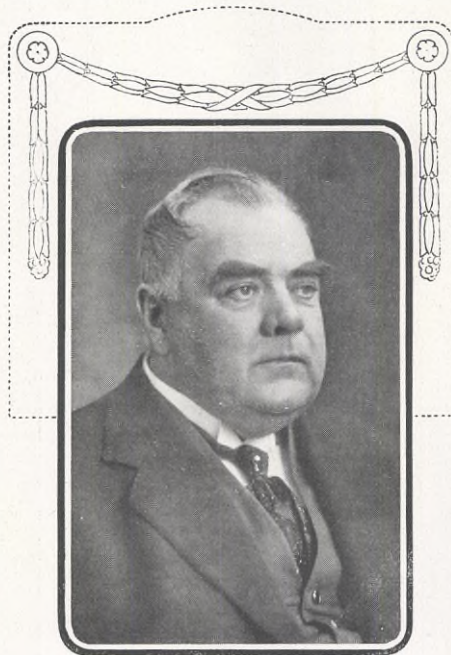

Foto. Jonason. Gbg.

AXEL ENGD AHL.

Kliche Sjöberg, Gbg.

En av landets populäraste revy författare och teaterdirektörer.

F. 1863. † 10 januari.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg
KONUNGEN UPPLÄSER TRONTALET VID HÖGTIDLIGHETEN Å RIKSSALEN
 Vid Konungens högra sida Kronprinsen och prins Carl, vid vänstra sidan prinsarne Vilhelm och Eugen. Å läktaren t. h. synas Drottningen samt prinsessan Ingeborg.

Nederst: KVINNORNAS FÖRSTA RIKSDAGSPROCESSION: T. v. fröken Kerstin Hesselgren i Första kammararens procession, t. h. fröknarne Wellin och Tamm (ytterst) i Andra kammararens.

sta kammararens talman kvarstår greve Hugo Hamilton.

Medvetandet om det ekonomiska världslägetets betryck och tillförsikten att kunna leda Sverige fram mot en lyckligare tid framlyste även ur de båda talmännens följande anföranden.

Foto Alnberg & Preinitz, Sthlm.

K. DRAMATISKA TEATERN: "GURLI". Lustspel av H. Christiernsson. Friherrinnan Ellen Cederström (Gurli) och herr Nils Personne (greve Skytt). — Text å sid. 272.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg.

Konsertföreningen i Stockholm har haft glädjen av ett synnerligen remarkabelt besök då nämligen den bekante tyske dirigenten och kompositören professor Sigmund v. Hausegger, framträtt som orkesterledare vid tre dess konserter. Första gången gällde folknigen Mozart och Bethoven, senare framförandet av en hans symfoniska dikt "Wieland der Schmied", komponerad 1904 och förut med stor framgång spelad bl. a. i München, var-est professor v.

Hausegger har sitt egentliga verksamhetsfält som ledare för en stor orkester, vilken han lämnar vid högst ett par konserter om året. Den berömde dirigentens uppträdande var välgörande fritt från pose, hans rörelser, ehuru kärva och kantiga, utövade likväl en fascinerande ver-

Foto Alnberg & Preinitz, Sthlm.

SVENSKA TEATERN: "ÅKTENSKAPETS SKÄRSELN", komedi av Ladislaus Lakatos. Scenbild: Fru Panline Brunius (Edith Balint) och herr Anders de Wahl (dr Julius Balint). — Text å sid. 266.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Gbg.

*För porträtt.

Kliché: Sjöbergs, Gbg.

PROFESSOR SIEGMUND VON HAUSEGGER, som med osedvanlig framgång och under enhälligt erkännande från kritik och publik gästdirigerat hos Orkesterföreningen i Stockholm.

kan på orkestern och i sin ordning på publiken som helt rycktes med av denna påtagliga musikupplevelse. Han har under besöket här uttalat sitt oförbehållsamma erkännande av konsertföreningens orkester. Lokalen, Auditorium, gjorde däremot ett enligt hans mening synnerligen oförmånligt intryck som konsertlokal.

ETT KVINNOÖDE FRÅN ROKOKOTIDEN.
HEDVIG CHARLOTTA NORDENFLYCHT I NY BELYSNING.
FÖR HVAR 8 DAG AV OSWALD KUYLENSTIERNÄ.

I serien Svenska Kvinnor (J. A. Lindblads förlag), har docenten Hilma Borelius nyligen utgivit ett biografiskt arbete öfver "Herdinnan i Norden", vilket delvis låter henne framträda i ny belysning. Längre har ju hennes namn jämte Dalins betraktats såsom det främsta inom den svenska dikten under frihetstidens tidigare hälft, och det romantiska skimmer, som vilar öfver hennes levnadsöden, har städse gjort henne till en av vår kulturhistorias mest fängslande 1700-talsfigurer. Man skulle därför kunna tro, att hennes livsöden länge varit fullständigt kända, men tack vare Hilma Borelius forskning, fram för allt i arkivet på Fullerö, hava åtskilliga nya drag nu trätt fram i dagen.

Man lär, icke minst tack vare hennes egen självbiografi, känna hennes tidiga sjäsliv och den andliga atmosfär, som omgav henne under uppväxtåren. Vid sybågen och vid knyppeledyan var hon alltid försedd med en bok under förklädet, och så snart hennes läromästarinna

vände ryggen till, studerade hon sin Fénelon i svensk översättning eller "våra svenska poeter, tyska resebeskrifningar, fabler och några utdrag av världshistorien".

Tidigt kom hon under inflytande av franskt fromhetsliv, särskilt representerat av madame Guyon, och härigenom erhöll hon ett slags motvikt mot den från Tyskland härstammande pietism, vars främsta namn var Johan Arndt, vilkens "Sanna Kristendom" och "Paradisets Lustgård" mycket lästes i Sverige på 1730-talet. Det är ju exempelvis betecknande nog, att Bellmans både far och farfar buro som dopnamn namnet Johan Arndt. I Arndts mystik ingingo, som förf. påpekar, starka element av nyplatonism, och Plato själv nämnes på flera ställen i dennes skrifter. Hon förvärfvade sålunda en uppfattning av Gud som innebegrepp av all skönhet, föremål för betraktande kärlek, en "för den strängt kalkborgerliga vardagsluterdomen främmande synpunkt".

Hennes läromästare hade varit en ung filosof, Johan Tideman — egentligen mekaniker och lärjunge av Polhem — som dock avled mycket tidigt. Hon kallar honom sin mentor och ägnade åt hans minne flera av sina tidigaste dikter. I samma anda påverkades hon av Johan Fabricius, som längre fram blev hennes make. Han avled dock efter ett, endast sju månader långvarigt, lyckligt äktenskap och lämnade henne som ung änka i en gränslös sorg. Efter mannens död återtog hon, i enlighet med tidens bruk, sitt föräldrarnamn och levde nu en tid i en liten torparhydda

HEDVIG CHARLOTTA NORDENFLYCHT. Efter ett samtida kopparstick.

på Lidingön vid Kyrkviken, där hon skrev "Den sörjande turturduvan", en diktsamling, vars varma och äkta känslöstämning förebådar en ny tid. Hon kom nu att ägna så gott som hela sitt återstående liv åt vitterheten, härmed brytande en äldre tids fördomar, som "förbjudit Evas kön att nalkas Parnassen".

Hennes alstring är mycket rikhaltig och rör sig på skilda områden. Mest tilltalande för nutiden är hon, då hon besjunger naturens skönhet, men särskilt som den tedde sig i det målarlandskapet, där hon från 1759 hade sin hemvist, på den plats ej långt från Skokloster och "det stolta Sjö", där hon redde sig det poetiska hemvist, som hon kallade "Lugnet", men där hon i stället skulle komma att uppleva sin levnads stora tragedi.

Hon lärde nämligen här känna den unge natursvärmaren Fischerström, som skulle bli hennes sista kärlek. Nu hade hon hunnit bli den, inom litterära kretsar högt uppburna, "svenska Aspasia", och även Fischerström blev livligt intagen

av denna kvinna "av eld och tårar" och fattade för henne en öm känsla, någonting mer än ett emellan vänskap och kärlek. Gyllenborg betecknade förhållandet dem emellan med följande ord: "Han var galen och hon oförsiktig, som tillät sitt hjärta att intagas av löften, som aldrig kunde hållas". Hon å sin sida fattade för honom den mest glödande kärlek. Hon skrev: "Du har hittills varit förmål för min passion, en passion lika stark som ofrivillig, du är nu föremål för alla min själs krafter. Jag älskar, beundrar, avgudar dig. Genom din ömhet har min hydda blivit en himmel... Jag tackar försynen som sparat den bästa belöningen till slut och skänkt mig dig, dig!"

Snart uppträdde emellertid en farlig medtävarinna, grevinnan De la Gardie på Sjö, en av tidens mest bildade och intagande damer. Fru N. greps av en häftig svartsjuka, en våldsam scen ägde rum på slottet, hennes nerver kommo helt och hållet ur jämvikt, och både hennes och hennes rivals hälsa angreps hårt.

Det kända ryktet, att hon som en ny Sappho skulle hava sökt taga sitt liv i Mälarens böljor, men förhindrats härifrån, förnekades redan av Gyllenborg. Emellertid avledo både grevinnan De la Gardie och fru Nordenflycht inom tre månader år 1763.

Hela denna tragiska historia förbigås nästan alldeles i docenten Borelius bok. Man förstår orsaken. Det har varit författarinns avsikt att främst framvisa de hittills mera okända dragen i fru Nordenflychts

Forts. å sid. 266.

I anledning av nyheten att samtliga invånare i Finlands gamla historiskt bekanta munkkloster *Valamo* antagits till finska undersåtar återger H. 8 D. härmed ett par säkerligen alldeles unika bilder från den på en ögrupp i Ladoga-

NÅGRA BILDER FRÅN DET MINNESRIKA MUNKKLOSTRET uppförl på där i Ladoga. — 1. Klosterkyrkan med dess dyrbara väggmålningar. — 2. Den utomordentligt praktfulla Heliga Guds moders kyrkan i Valamo, vars tornspira synas ända till Sordavala stad på finska sidan, ett avstånd som Stockholm—Sigtuna. — 3. Fasaderna av ett för ryska pilgrimer avsett hospits, rymmande flera tusen personer. — 4. Ett till minne av Alexander III uppfört kapell. — Efter fotografier. — Klische: Gots, Öbg.

sjön utomordentligt härligt belägna religiösa fristaden. Klosteret Valamo antages vara grundlagt redan 992 och var under den tid Karelen till stor del låg under ryskt väld huvudhärden för det grekisk-katolska missionsarbetet. Om den utomordentliga lyx och skönhet som den grekisk-katolska kyrkan utvecklar i sin tempelinredning vittnar även bilden av den praktfulla Heliga Guds Moderskyrkan, den mest imponerande av den mängd kyrkobyggnader, vilkas klockors malmklang över Ladogasjön friska och klara vatten på långt håll förräder det heliga Valamoklostrets närhet. Under senare tid har Valamo utgjort en eftersökt och vänsäll fristad för vandrande pilgrimer, vilka där sökt en tillfällig vila och vederkvickelse, och under vilkas mantel mången trött eller av religionsgrubbel angripen världsmänniska även dolt sig.

1. MINISTER H. ELMQUIST JÄMTE LEGATIONSPERSONAL å svenska legationen i Helsingfors.

2. HEDERSKOMPANI UR FINLANDS VITA GARDE paraderar under ministrernas besök hos republikens president.

3. Den av svenska staten för inredande till legationshotell inköpta byggnaden vid Norra Esplanadgatan, huvudstadens centralaste och förnämsta gata.

Text å sid. 270.

Efter fotografier.

Ktche. Avg. Sjöbergs Klichéanst., Gbg.

1. OSTKARELSKT LANDSKAP.

2. KARELSK TORPARFAMILJ. Märk det påfallande ryska snittet i barnens klädedräkt.

3. EN OSTKARELSK BONDSTUGA. Vid fönstret synes en gammal runosångare, föredragande sina uråldriga visor.
Text å sid. 266.

Efter fotografier.

Kliché: Aug. Sjöbergs Klichéanst., Öbg.

Efter fotografen.

TILL MOLIÈRES 300-ARSJUBILEUM. Italiens hedersgåva till Molière-muséet i Paris.

Kische Sjöberg, Öbg.

Forts. fr. sid. 262.

författarpersonlighet. Hon har ock i sitt arbete framdragit åtskilligt nytt, men på samma gång har hon, driven av sin stora sympati för sin hjältninna, mycket skarpt angripit dem, som tidigare stundom under lätt gäckande ton behandlat fru N:s historia, framför allt Levartin, men hon klandrar även, med mycket litet skäl, John Kruse, som dock på ett så pietetsfullt och opartiskt sätt fastställt fru N:s plats i vår litteratur.

Denna ensidiga strävan efter att förskaffa k innan Hedvig Charlotta Nordenflycht full rättvisa gentemot sina tidigare manliga skildrare förtager i viss mån värdet av den ejest både varmhjärtade och värdefulla boken. Att fortfarande nya verk om fru Nordenflycht se dagen, vittnar om att hennes öden och hennes diktning alltjämt fångla vårt folk. Hon uppväcker alltjämt intresse och sympati trots sina fel, om vilka hon själv sade, att de största voro: "För mycken känslighet, för mycken ömtalighet, för mycket het-sighet".

*

Till bild å sid. 261.

Den 13 januari hade Svenska Teatern premiär å ungraren Ladislaus Lakatos "Äktenskapets skärseld", en komedi av det numera vanliga slaget, när författaren hör hemma i Donauländerna. Äktenskapet och kvinnan gisslas med efterhärmat strindbergsk cynism, mannens styrka och överlägsenhet firar triumfer, äkta makar älska, hata, gråla och pina varandra, en del kvicka saker sägas, men många söka och tomma, och allt slutar som man från början anar. Ett stycke som detta skall spelas utomordentligt väl, för att kunna njutas, och i det fallet förfogar teatern ju över krafter, som tyvärr, givit sig dessa slags komedier i värld, men också uppnått virtuositet i utförandet, Fru Pauline Brunius och herr Anders de Wahl uppträdde för första gången denna säsong och mottogos med hjärtliga välkomstapplåder. Fru Brunius var som alltid briljant: kvinnlig charm och raffinement, överlägsen replikföring och ett övertygande spel känneteckna

denna populära skådespelerska. Herr de Wahl var såsom hennes neurasteniske man den typ vi förut sett många gånger. Skådespelaren är i sådana roller, både till beröm och klander, bara sig själv

Herr Gösta Ekman som pomaderad flabb var verkligen roande liksom Herr John Brunius i en mindre roll. Herr Rosén och fru Gibson löste förtjänstfullt sina föga intressanta uppgifter.

*

Till bild å sid. 265.

När de i krigets världsvirvel inblandade folkens historia en dag skall skildras, kommer Ostkarelen att uppvisa en av dess icke minst blodiga sidor. Alltifrån den dag frågan om detta från Finland avskilda landskaps autonomi genom fredsbestämmelserna i Dorpat skulle avgöras genom en av bolshevikerna ledd folkomröstning har prövningen vilat tung över den olyckliga landsdelen. Efter omröstningens förverkligande röjdes nämligen snart nog sovjetregeringens avsikt att tvinga den Ostkarelska nationalförsamlingen till fullkomlig underkastelse. Församlingens vägran följdes av de grövsta våldsdåd och blodutgjuter. I fullkomlig förtvivlan och till självförsvaret begynte Karelerna då den oförvägna resning och frihetskamp mot bolshevikerna som alltsedan oktober månad förra året fortsatt med växlande stridslycka. Det direkta amnestibrott Sovjetryslands uppträdande mot Karelerna innebär samt det hot som därmed rikats mot Finland och även det övriga nordeuropa gör till ett varmt önskemål att Finlands av övriga grannstater understödda hänvändelser i Rysslandsfrågan till Nationernas förbund även må leda till avsedd respekt för Dorpatfredens bestämmelser.

Hrr Fotografjer uppmanas att vid insändandet av fotografier till HVAR 8 DAG tillse, att firmanamnet är använt på fotografiets baksida. Endast då angivns firmanamnet.

Efter porträtt. Kliché: Göts, Gbg.
DR STRESEMANN, den framstående tyske politikern och ledaren av det stora Folkpartiet, har i dagarna framställt ett uppseendeväckande förslag om en interparlamentarisk konferens i Amsterdam mellan alla europeiska stater.

lamentariker från alla europeiska stater skulle inbjudas. Ändamålet skulle avse återställandet av normala förhållanden i Europa.

Enligt förljudande lär dr Stresemann ha erhållit idén till konferensen i fråga från England, med vars diplomater och politiker han står i synnerligen livlig förbindelse, och där man gärna ser att han i Tyskland för vissa engelska tankar och planer vidare.

*

Den världsberömda *Köpenickkaptenen*, skomakaren Wilhelm Voigt har nyligen avlidit i Luxemburg i en ålder av 55 år.

Envar erinrar ännu den löjväckande historien om Voigts djärva "Köpenickiad", då han i oktober 1906 iförd kaptensuniform och i spetsen för en avdelning soldater, vilka han helt enkelt på gatan i Berlin kommenderat att följa sig, besatte rådhuset i det lilla strax utanför Berlin belägna samhället Köpenick, lät häkta borgmästaren och tillägnade sig stadens kassa.

Benådad redan efter 4 år har V. efter sin fängelsestid fört en ganska sorglös och angenäm tillvaro i Luxemburg, där intresset för hans person under årens lopp inbragt honom en liten nått privatförmögenhet.

*

Den framstående amerikanske industrimannen, mr *Samuel M. Vauclain*, chef för enligt uppgift världens största lokomotivfirma, The Baldwin Locomotive Works i

Tyska folkpartiets ledare dr *Stresemann* — bekant bl. a. såsom rikskanslärskandidat från det märkliga tyska regeringskiftet i maj 1921 — har i dagarna framkommit med ett beaktat förslag till en *interparlamentarisk konferens* i Amsterdam, vartill par-

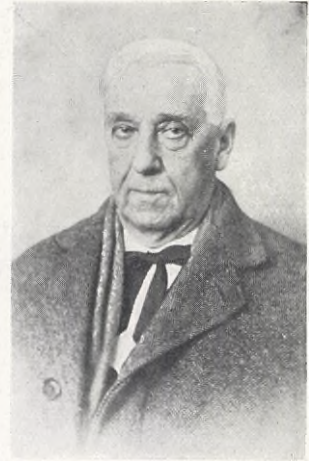

Efter fotograf. Kliché: Göts, Gbg.
WILHELM VOIGT, som på sin tid väckte ett utomordentligt uppseende genom sin kupp i Köpenick. Har i dagarna avlidit.

väckte hans livligaste intresse. Förhandlingar inleddes också med Aktiebolaget Ljungströms ångturbin, vilka troligen komma att resultera i hitsändande av experter från Amerika för närmare studier av det nya svenska turbinlokomotivet. (Se H.8.D. nr 5 av denna årg.)

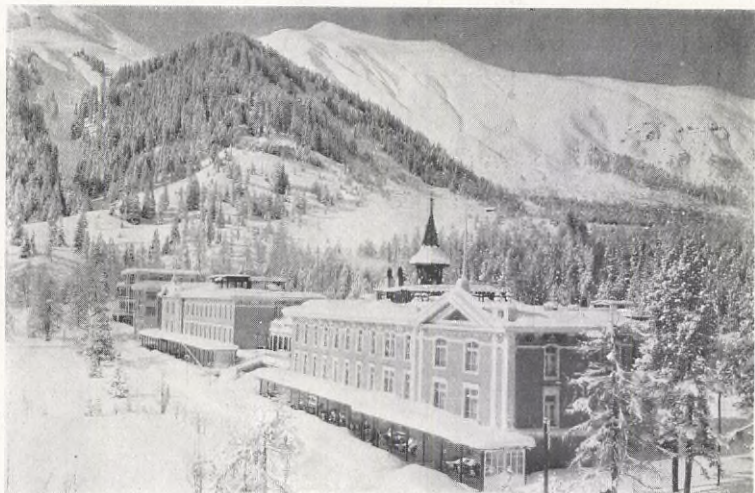
Mr Vauclain, som är en omkring 70 års man, kom

Forts. å sid. 271

Efter porträtt. Kliché: Sjoberg, Gbg.
MR SAMUEL M. VAUCLAIN, Filadelfia, chef för världens största lokomotivverkstäder, på besök i Sverige

Filadelfia, har den 10 januari på genomresa passerat Stockholm. Han hade förut besökt Kristiania och där konfererat med professor Fridtjov Nansen om transportförhållandena i Ryssland, vilket land han i affärsintressen på vårsidan kommer att besöka. Från Sverige går hans resa via Berlin till Polen, Prag och Budapest i och för studier av förhållandena i Mellaneuropa samt till Paris, Bryssel, där han för närvarande har sin familj, och London. På vägen till Stockholm besåg mr V. lokomotivverkstäderna i Trollhättan, vilka

Efter fotograf. Kliché: Göts Rübryd & Klichéanstalt, Gbg.
DET TYSKA SANATORIET WOLFGANG, DAVOS, Schweiz, 1,600 meter över havet, vilket på sin tid inbjöd svenska patienter till osedvanligt låga priser åtnjuta en förtäfflig vård. Text å sid. 271.

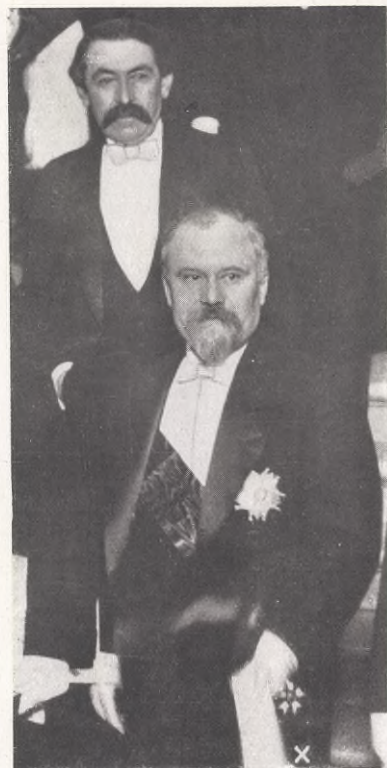
Efter porträtt. *Kliché: Sjoberg, Gbg.*
PRINCESSAN VICTORIA AV SLESVIG-HOLSTEIN, en kusin till framlidna kronprinsessan Margareta, gäst av f. n. kronprinsen.

Till Stockholm anlände den 10 jan. med dagsnättåget från Göteborg dit ankomsten skett samma dag med motorfartyget Buenos Ayres från England, prinsessan Victoria av Slesvig Holstein för att under några dagar gästa kronprinsen. Det var också av honom samt uppvaktning hon mottogs vid ankomsten till Centralstationen och eskorterades på färden upp till slottet.

Prinsessan Helena Victoria, som hennes fullständiga namn lyder, är kusin till vår framlidna kronprinsessa och dotter till likaledes framlidne prins Christian av Slesvig-Holstein och prinsessan Helena, syster till konung Edvard VII av England och hertigen av Connaught, prins Arthur, kronprinsessan Margaretas fader. Hon är född 1870.

Den furstliga gästen blev tyvärr förhindrad övervara riksdagens högtidliga öppnande d 11, vartill hon särskilt inbjudits.

Under sin indiska resa har *prinsen av Wales* i dagarna begått sin första stora jägarbragd, nedläggandet av en tiger. Resan som hittills av den engelska prässen refererats snarast som ett lysande triumftåg synes av senare av Morning Post gjorda skildringen varit allt annat än odelat angenäm för den unge fursten. Erinrande om hur välkommandet bestått i framkallandet av blodiga uppror, strejker o. d. betecknar tidningen helt öppet resan som ett enda stort misslyckande, för vilket man ställer regeringen till ansvar.

DEN AVGÅNGNE OCH DEN NYE FRANSKE KONSELJPRESIDENTEN. Överst: M. BRIAND som avgått under Cannes-konferensen, samt M. POINCARÉ (X), den nye konseljpresidenten. *Kliché: Sjoberg, Gbg.*

Efter fotograf.

PRINSEN AV WALES SKJUTER SIN FÖRSTA TIGER. *Prinsen synes på sin elefant i. h. (X).* *Kliché: Goës Bildbyrå & Klichéanstalt, Gbg.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

P. AGRUP.
Kontr.-prost. Kyrkoherde.
Vinslöv. — 70 år 4 jan.*

P. A. BENGTSSON.
F. d. Rek'or. — Borås.
70 år 17 jan.

A. G. HÖGBOM.
Professor. — Uppsala.
65 år 11 jan.*

C. A. E. KJELLIN.
Överlärare. — Stockholm.
60 år 10 jan.*

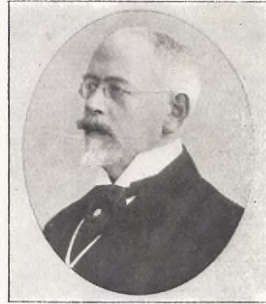
O. J. F. MEYER.
Konstgjutare. — Stockholm.
70 år 24 jan.*

C. A. CARLSON.
Generalkonsul. — Stockholm.
55 år 26 jan.*

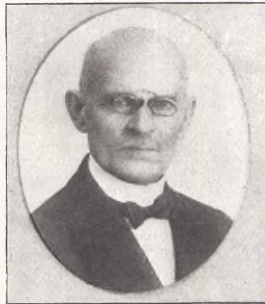
S. E. A. KJELLGREN.
Direktör. — Rejmyra.
50 år 21 jan.*

O. FRICK,
Direktör. — Göteborg.
50 år 15 jan.*

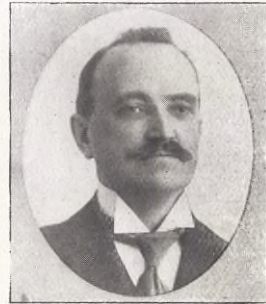
C. J. B. WOLLIN.
Grosshandlare. — Sthlm.
70 år 11 jan.

A. R. BENKTANDER.
Skatteuppbördsman. — Göte-
borg. — 65 år 9 jan.*

H. V. CARLING.
Lärare. Kommunalman. — Tida-
holm. — 50 år 25 jan.*

P. L. WAHLSTRÖM.
Handlande. Komm-man.
Åtingsås. — 50 år 19 jan.

B. K. J. LANGENSKIÖLD.
Friherre. Jur. d.r. — Stock-
holm. — 65 år 26 jan.*

J. G. BECK-FRIIS.
Friherre. Överstekammarjunk.
Söderö. — 60 år 25 jan.*

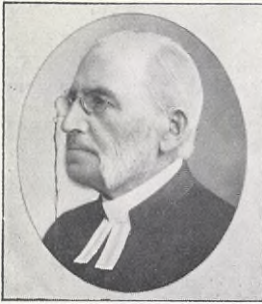
C. O. HEDENSKOG.
Jur. d.r. — Malmö.
60 år 23 jan.*

G. E. LÖVMARCK.
Distriktschef. — Göteborg.
50 år 6 jan.*

Kliche. Avg. Rydbergs Klicheanst. Gbg

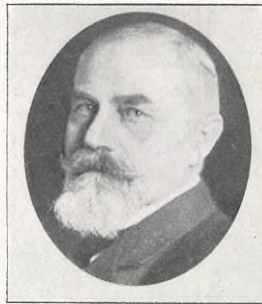
* Data å nästa sida.

A. F. JOHANSSON †.
F. d. Kontr. prost. Kyrkoherde.
Dingtuna. — F. 1836. † 22 dec.*

E. A. CARLBERG †.
V. Hävdshövding — Sthlm.
F. 1848. † 9 jan.*

T. A. SCHNEIDER †.
Prakt. Läkare. — Sockholm.
F. 1857. † 9 jan.*

E. G. HEDIN †.
F. d. Generalkonsul. — Sthlm.
F. 1861. † 5 jan.

J. E. HASSELSTRÖM †.
F. d. Kapten. F. d. Domänrevisor.
Vänersborg. — F. 1839. † 6 jan.*

F. HAMMARSTEN †.
Houpedikant. — Stockholm.
F. 1846. † 12 jan.*

N. HUSSÉNIUS †.
Kontr.-prost. Amma.-pastor. —
Karlskrona. — F. 1847. † 10 jan.*

E. O. I. THOTT †.
Friherre. Överste löjtn. — Herre-
vadskloster. — F. 1859. † 5 jan.*

PER AGRUP. Stud. 75, prästex. 86, prästv. s. å., kyrkoh. i Vinslöv sdn 97, kontr.-prost i V. Göinge kontr. sdn 14. Ord. i pensnm d. 13, insp. f. Hässelholms komm. mellansk. sdn 16.

ARVID HÖGBOM. Stud. 76, fil. lic. 84, fil. dr. 85, doc. i geologi v. Upps. univ. s. å., aman. v. kem. inst. 86—7, tf. o. o. prof. i kemi 86, tf. prof. i mineral. o. g. ol. 87—90, lär. i samma ämnen v. Stockh. högsk. 91, prof. i samma ämnen där 95, v. Upps. univ. sdn 96. Företagit ett flertal utl. studieresor, deltog i de internat. geologkongr. i Zürich 94, Petersburg 97, Paris 1900, Stockh. 10 samt i geografkongr. i G. n. v. 98. Erh. Björkenska priset o. halva Lettnerst. d. sk. priset f. arb. "Norrländ. Naturbeskrifning". Hed.-led. av Norrl. nat. i Upps. 89. Led. av Vet.-akad., Vet. soc., korr. led. av Geol. Soc. i London o. av Sällsk. f. Finl. geografi.

KARL KJELLIN. Elev v. Konstakad. 81—86, genre-, portr.- o. landskapsmål. Överlär. i figur- o. landskapsteckn. v. Tekn. skolan i Stockh. sdn 12, lär. i frihandsteckn. v. Tekn. högsk. sdn 19.

OTTO MEYER. Elev v. Konstakad. 66—70, prakt. i in- o. utl. t. 73. Å sitt stora o. ansedda konstgjuteri utfört ett betydande antal statyer förutom byster m. m., bl. vilka nämnas statyerna av Magnus Stenbock i Hällsingsborg, Karl IX i Göteborg, Karl XV, Karl X Gust., alla i Stockh., Linné i Chicago m. fl. Överlär. 19 affären t. sitt mångåriga biträde dir. Arne Spanner.

CARL-ADAM CARLSON. Tekn. chef. f. Visby cementfabr. 83—88, disp. där 89—97, dir. f. a-b. Furnus 97—99, vägfabr. a-b. Stathoms 98—02, v. verkst. dir. i Arbetarringens bank 02, styr.-led. 1900—18, styr. ordf. 13—18, verkst. dir. 13 19; vistats utomlands 19—21. Serbisk konsul i Stockh. 08, Serb. gen.-konsul 11, jämväl Kroat. o. Slovensk gen.-konsul 20.

STEN KJELLGREN. Utg. fr. Chalmers t. kn. inst. 93, elev. v. Labor. Fresenius, Wiesbaden 93—94, ing. v. Rejmyre glasbr. 94—01, disp. o. verkst. dir. v. Rejmyre br. a-b. 01—21, verkst. dir. v. a-b. De svenska kullstallglasbr. 05—18, Styr.-ordf. i Rejmyre br. a-b. 96—21, i De Sv. kristallglasbr. 05—21, i Kosta glasbr. 04—21, i a-b. Palladium i Malmö 18 21.

OLOF FRICK. Utg. fr. Schartaus hand.-inst. 91, anst. h. Cigarfabr. Skandinavien s. å., efter dess omb. t. a-b kamrer o. led. av dess styr. Då a-b. uppgick i a-b. Fören. tobaksfabr. kamrer v. dess kontor i Göteborg; efter tobaksmonopolens införande chef f. dess Göteborgsdistr.

ANDERS BÄNKTLANDER. Sdn 86 anst. i staden Göteborg, tjänst, senast som skatt-uppbördsman, avg. i dessa dagar. På sin tid led. av skolnmd, under många år kreterförst. h. fattigv.-styr., sdn 13 ordf. i pens.-distr., led. av Mästbuegills förs. kyrkoråd, kyrkovård.

VICTOR CARLING. Fölksk. lär. ex. 96, lär. i Tidaholm 97; mångårig led. av folksk.-styr., under två år d. s. v. ordf.; ordf. o. kassaförv. i styr. f. komm.- mellansk. Stadsfullm. sdn 10, under 6 år dess v. ord., ordf. i beredn.- utsk.

KARL LANGENSKIÖLD. Stud. i Hällsingsfors 74; fil. mag. där 77, jur. kand. där 81, jur. dr. där 86. Tj.-man å ex. stat. v. finska statskr. i Petersburg 83, led. av Ridd. o. Adeln v. finska lantdagarne 85 o. 88; föreläst v. univ. i Hällsingsfors 87; på offic. uppdrag utarbet. förslag om reorgan. av Finl. statsräkenskapsviden 88—89. Verkst. dir. f. Nord. Aktiebanken f. hand. o. ind. i Wiborg 90 91. Verkst. dir. v. Skand. kred.-a-b. kontor i Stockh. 92—01. Svensk och rsat. 95. Fullmäktig i Sv. Riksbank o. 1ste deput. där 01—12. Stadsfullm. i Stockh. 03—09. Led. av Fondbörskomm. där 01—17, led. av Stockh. hand. o. sjöf.-nmd 04—17. Led. av K. Vet. akad. Led. av Riksd. F. K. 16—19. Led. av komm. 01 ang lagstiftn. f. ensk. bankst. led. av komm. i granskr. av Stat. bokföring 02—20. Led. av försvarskomm. 07. Biografi o. helsid.-portr. arg. XII: 4.

JOHAN BECK-FRIIS. Utltn. v. Livreg. t. h. 82, ryttm. 98, i r. s. 99. Eg. t. godsst. Söd.-rö. o. d. i Norsholm, båda i Östergård. Kammarh. h. Drott. 99—07, överst-kammarjunk. 17. Led. av Riksd. F. K. 04—19, led. av statsutsk.; led. av komm. f. järnv. o. post, lön-regler. 06—09, försvarsberedn. 11—14. Statsråd o. chef f. Jordbr.-dep. 14—17. Ord. i länets skogsv.

GÖSTA EMIL LÖFMARCK. Efter tj.-gör. v. Rikstet. o. Statsbanan ord. stat.-skr. v. Statsbanan 98, trafikingsp. 12—13, byråchef i trafikbyrån 15, distr.-chef i Göteborg, sdn 18. Fö. ordn. 17—19 att säsos överdir. bitr. generaldir. inom styr. V. verkst. dir. h. Sv. ensk. järnväg. arbetsg.-fören. På sin tid uppdrag ss. lär. i utbildn.-kurser, ordf. i tj.-gör.-kommitt., led. av kommunik.-verk-ns lönekomm., led. av verkets bostadsnmd, ordf. i Stat. järnv. arbetsdskomm.

FREDRIK JOHANSSON †. Stud. 61, prästv. 65, pa-t.-ex. 72, kyrkoh. i Sevalia, i Tortuna 79—80, kontr. prost i Sala kontr. 94—06. Led. av styr. f. Västm. l. sparb. 85—19, d. s. s. ordf. 05—19.

ERNST CARLBERG †. Stud. 67, hovr. ex. 75, v. hvd 76, not. o. omb.-man i Telegr.-styr. 89, sek. där 96—15. Förestod under många år Telegr.-styr. administr.-byrå. Led. av dir. ö. Telegr. pens.-anst 94 04.

TADE SCHNEIDER †. Stud. 74, med. lic. 91; prakt. läk. i Stockh. sdn 92. JOHN HASSELSTRÖM †. Utltn. v. Vend. art.-reg., direktör kapten v. Västg. Dals reg. t. 88; domänintendent i Älvsb. län 88—06. Deleg. i arr.-rätt-n t. kungsgården i Lindhov i Hall.

FREDRIK HAMMARSTEN †. Stud. 68, prästv. 72, pa-t.-ex. 1, kyrkoh. i Örtomta 91, i Solna o. Ulriksdals slottskap-ll 96, slotts- o. Karlberg 96, tjögör. e. o. hovprsd. 98, kyrkoh. i Jak. förs. Stockh. 08, L. d. av kyrkomöt. 09 o. 10, l. d. av dir. ö. Stockh. stads undervisn.-verk sdn 13.

N. S. HUSSÉNIUS †. Stud. 70, prästv. 75, amiral. pastor v. Flott.-st. i Karlskrona 97, fästn.-pred. v. Karlskr. kustart. 02, kontr.-prost i Östra kontr. 03. Lär. v. h. el. m. lärov. i Fl. i Karlskrona 77 89, dess insp. sdn 03.

ERIK THOTT †. Utltn. v. Kronpr. husarreg. 81, ryttm. 97, major i a. n. 09, öv.-ltn i a. n. 18. Chef f. Herrevadsklosters remontedep. sdn 07.

Till bild å sid. 264

Från vår nyutnämnde svenske ministers i Finland, f. statsrådet, fl. dr. Henning Elmquist högtidliga introduktion i Helsingfors av H. S. D. i tillfälle att återgiva några intressanta bilder. Introduktionen ägde rum den 9 januari, då minister Elmquist överlämnade kreditiven till republikens president. Presentationen verkställdes av minister Ehrström. Under ministerbesöket hos presidenten paraderade ett hedelskompani med musikkår ut Finlands vita garde utanför residenset.

Det mottagande Sverges sändebud rönt från Finlands sida har präglats av hjärtlighet och sympati. Med särskild tillfredsställelse har man på vederbörligt håll mottagit ministerns utfästelser om svenska politikens hänsynstagande till huvuddelen av Finlands nation, nämligen den finskspråkiga.

Efter fotografier.

Klicke: Gøss, Gb.

EN I LONDON NYINRÄTTAD SVENSK RESEBYRA: "THE SCANDINAVIAN & GONTINENTAL TOURIST AGENCY LTD" vid Coventry Street n:r 21.

H. 8. D. återger härmed en bild från den i London nyinrättade svenska resebyrån, The Scandinavian & Continental Tourist

Agency Ltd, belägen vid 21 Coventry Street, hörnet av Haymarket och Picadilly Circus. Byrån äges av ett bolag, vari Sv. Trafikförbundet, Bergslagernas järnvägar, Svenska Lloyd, Göta kanal och Nordisk Resebureau äro delägare. Verkst. direktör är hr J. A. Nyman, en av cheferna för A. B. Nordisk Resebureau, den stora, för hela den resande världen bekanta institutionen med huvudkontor i Göteborg samt avdelningskontor i Stockholm och på ett flertal andra platser.

Forts. fr. sid. 267.

först som ung ingenjör till Baldwin Works, vilken anläggning grundades redan 1831, och har sedan så småningom arbetat sig upp att bli jätteföretagets ledare. Under kriget omhändertog han ytterst ansvarsfulla materialinköp till ett belopp av omkring 500 millioner dollars.

*

"Deutsche Heilstätte in Davos", Wolfgang, det sanatorium i Schweiz, som för något mer än ett år sedan inbjöd svenska patienter att till ytterligt låga pensionspris, 8—10 francs, komma i åtnjutande av det för lungsjuka så välgörande högländsklimatet i den världsberömda Davos-dalen. De svenska patienterna därstädes — under årets lopp ett 40-tal — hava endast beröm för det sätt, på vilket detta sanatorium, försett med de allra nyaste anordningar i hygien och terapi, förstår att få patienterna att tillgodogöra sig bergsklimatets hälsobringande verkningar. Sanatoriet, beläget vid Davosersjöns nordände är avsett för mindre bemedlade ur de bildade klasserna och tillkommet genom frivilliga gåvor.

*

Till bild å sid. 268.

Genom den dramatiska upplösning, som bildade slutakten på konferensen i Cannes: Briands demission och delegationernas oförberett snabba hemresa, har Europas hopp om en återuppsättning av världslaget på kompromisspolitikens väg ånyo för oberäknelig tid grusats. Man tyckte sig stå närmare dessa mål, några viktiga och undan konferensens samman-

störtande räddade och ännu giltiga beslut hade redan fattats, då katastrofen kom. Briands störtande var oundvikligt.

I samma ögonblick han åter stod på sitt hemlands jord i och för ministerråds hållande rörande de i Cannes framlagda förslagen vittnade stämningen oförtydligt om att han aldrig haft "nödigt auktoritet att tala i Frankrikes namn". Den franska chauvinistpolitiken, företrädd av Frankrikes förre president Poincaré, hade redan föreberett hans fall.

Medan Briand vid de internationella rådsborden trätt i förbindelse med världens önskemål, och å sitt lands vägnar sökt att tillmötesgå dem så långt världens förtvivlade läge och allanshänsyn rimligtvis kunnat fordra, har Poincaré ostört kunnat hängiva sig åt den opportuna nationalitetspolitiken i det av krigsskadorna ännu besinningslösa Frankrike. Poincarés lidelsefulla upihetsningskamp blev den väl beräknade dolkstöten i Briands rygg. Kompromisspolitikens smidiga och förnuftstagande man, som skulle kunnat rädda tiden, måste vika för den olyckliga chauvinistpolitikens. När det nu lagts i Poincarés händer att leda den nya ministärens öden har Frankrike därmed betonat sin avsikt att för framtiden antingen slå in på isoleringspolitikens katastrofala väg eller låta ett annat kabinett fortsätta och skörda frukterna av Briands försoningspolitik. Lloyd George, den politiska situationens verkliga häre, har direkt från Cannes begivit sig till Paris för att där med Poincaré fortsätta överläggningarna om den fred och återställelse, varefter hela världen längtar!

Till bild å sid. 261.

Kungliga Dramatiska Teatern i Stockholm gav den 11 jan. en repris av lustspelet "*Gurli*", ej uppfört sedan ett tjugotal år tillbaka. Författaren, dåvarande förste regissören vid Gamla Dramatiska Teatern **Henrik Christiernsson**, var en man med sinne för den tidens teatersmak, och stycket skrevs speciellt för teaterns ensemble. Då landets första talscen emellertid haft lyckan att vid prisen fortfarande förfoga över samma framstående krafter till huvudrollerna som vid urpremiären: friherrinnan **Ellen Cederström** och hr **Nils Personne**, blev återseendet ett odelat nöje.

Friherrinnan Ellen Cederström som den 18-åriga föräldralösa och i konstnärskretsar uppfostrade *Gurli*, gav fullt upp av sin bästa konst och brilljerade med sin ungdomliga grace och sitt sprudlande humör.

Herr Nils Personne, den gamle toffelhjälten greve Skytt, med podager och ljuva minnen från

Amatörfoto. Hans Per i Ijuri

Kliché: Göts, Gbg.

SPINDELVÄVSNÄT I ETT ÄPPLERÄD I LJUT 1921.

En ovanligt vacker foto i sin art.

T. v. SENASTE PARIS-MODE:
Den modärna kjolen tyckes trots allt motstånd gå sin säkra väg nedåt.

T. h. DEN NYA UTSTÄLLNINGSDOCKAN, en senaste uppenbarelse i Berlins skyltfönster.

härmed är i tillfälle att i bild återgiva. Skaparen av den nya utställningsdockan är ingen mindre än den inom Berlin kände bildhuggaren Rudolf Belling, vilken vid presentationsföreställningen å "Esplanade" i Berlin hade nöjet att se närvarande ej mindre än 68 representanter för den tyska huvudstadspressen.

INNEHÅLL: Riksdagsman. Viktor Larsson (biografi o. helsid.-portr.) — Axel Engdahl ꝛ. — Riksdagens öppnande. — Ministerskiftet Briand-Poincaré — Karelen. — Klostret Valamo. — Molière - ett 300-årsminne. — Sv. och utländska porträtt och bilder till dagskiontkan. — Veckans porrrätt. — H. Ch. Nordenflycht av Oswald Kuylenstierna.

Efter fotograf.

Kliché: Göts, Gbg.

Efter fotograf.

Kliché: Göts, Gbg.

sin glada ungdomstid som officer och leebeman, var alldeles storartad. En scenskapelse, utmejslad i detalj och med ett otal lika förträffliga som roande poänger. Bland övriga uppträdande vilja vi nämna fru **Maria Schildknecht** som den stränga, trångbröstad grevinnan Skytt, en tråkig och omöjlig roll, som kanske med vilje chargerades, samt dennas dotter Julia, fru **Stina Hedberg**. Herrar **Ivar Kåge**, **Bergvall** och **Ivar Nilsson** voro de mest bemärkta bland en rad livsglada konstnärer.

Stycket mottogs med stor entusiasm av en fullsatt salong, som inför öppen ridå vid flere tillfällen hyllade huvudrollernas innehavare.

*

Modevärlden i Berlin har i dagarna träffats av en revolutionerande nyhet: — vaxdockornas försvinnande från de stora mondäna etablissementens fönster. I deras ställe uppträder det konstnärligt formade föremål, som H. 8 D.